

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920203480
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7920203480.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti X. E., nar. X.XX.XXXX a Š. E., nar. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, deti rodičov MUDr. S. E., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v N. na K. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej 20 a Ing. Z. E., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v Y., J. XXX, Č. V., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.9.2020 sp. zn. 15P/144/2020-68 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého udelil súhlas namiesto otca k prihláseniu maloletej X. E. na plnenie si povinnej školskej dochádzky na Základnej škole Obchodná 5, Sečovce a k prihláseniu maloletého Š. E. na dochádzku do Materskej školy, Obchodná 26/33, Sečovce. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. V odvolaní namietal nedostatok právomoci slovenského súdu, pretože podľa neho Okresný súd Trebišov nemal vôbec rozhodnutie vydať. Poukazuje na prakticky zhodné rozhodnutie Okresného súdu Trebišov zo dňa 1.10.2019 č.k. 15P/147/2019-67, ktoré bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2019 č.k. 8CoP/305/2019, pričom v plnom rozsahu odkazuje predovšetkým na odsek 17 jeho odôvodnenia. V danom prípade je podľa otca situácia prakticky rovnaká s tým rozdielom, že od rozhodnutia Okresného súdu Trebišov ubehla doba zhruba jedného roka. Skutkový stav je stále rovnaký, nemenný a púhe uplynutie doby nemôže samo osebe založiť právomoc slovenského súdu. Konajúci súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, čím pochybil a porušil jeho právo na spravodlivý proces. Otec konštatoval, že od prvého rozhodnutia Okresného súdu Trebišov došlo k vydaniu rozhodnutia odvolacieho súdu, konkrétne Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, to ale na veci nič nemení, pretože doposiaľ nie je českým súdom stanovené bydlisko maloletých detí ani rozhodnuté o nahradení jeho súhlasu na plnenie povinnej školskej dochádzky a dochádzky do materskej školy. Podľa názoru otca to, že Okresný súd Frýdek - Místek zastavil konanie o významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť - o určení bydliska maloletých detí, v žiadnom prípade neznamená, že by dieťa automaticky sledovalo bydlisko toho rodiča, ktorý má dieťa aktuálne zverené do starostlivosti, ako sa snaží podsunúť matka. Obvyklým bydliskom maloletých detí je teda naďalej mesto Y., J. XXX. Otec ďalej namieta nezákonný postup Okresného súdu Frýdek - Místek, ktorý nezákonne spojil dve konania, a to návrhové a nenávrhové do jedného, pričom Krajský súd v Ostrave učinil skutkové závery, ktoré sú v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi, preto bol nútený

podat' proti jeho rozhodnutiu mimoriadny opravný prostriedok. Ďalej cituje pasáž z dovolania zo dňa 22.9.2020, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, pričom má za to, že je tu daná prekážka litispendencie, keďže nemôže byť o tej istej veci rozhodované dvakrát a toto konanie de facto stále prebieha. Otec ďalej uvádza, že pokiaľ konajúci súd v odseku 10 napadnutého uznesenia odôvodňuje svoju právomoc tým, že deti majú v danom členskom štáte trvalý pobyt, musí poukázať na to, že na zmenu trvalého pobytu súhlas nedal, matka tak urobila protiprávne a protizákonne. Zdôrazňuje, že matkine preukázateľne protiprávne konanie v podobe únosu detí do cudzieho štátu bez jeho súhlasu a vedomia určite obvyklý pobyt detí nezaloží. Vyvodzovať z rozsudku Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020 založenie právomoci Okresného súdu Trebišova je nesprávne a nezákonné. Otec ďalej uviedol, že pokiaľ odmietol dať súhlas k prihláseniu detí do školy v Sečovciach, potom tak činil práve z dôvodov prezentovaných vyššie, teda z dôvodu nezákonného postupu matky, z dôvodu, aby zabránil bráneniu styku matkou (konkrétne naposledy podľa rozsudku mal styk prebehnúť 24.9.2020, pričom matka styku neoprávnene zabránila). Jeho obavy sa tak naplnili, pretože matka tak ako v minulosti pokračuje v bránení styku, upiera mu dokonca telefonický kontakt, nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu a preto deti od posledného odovzdania matke dňa 30.8.2020 nevidel. Zdôraznil, že pokiaľ konajúci súd uzatvára, že nie je možné od matky spravodlivo žiadať, aby zabezpečovala dennú dochádzku maloletej X. do školy v Třinci, ospravedlňuje a legalizuje tak medzinárodný únos detí, bránenie styku detí s otcom a ich starými rodičmi, a to s vedomím, že tak konať nesmie, pretože je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý evidentne nerešpektuje. Na záver podotkol, že maloleté deti sú štátnymi občanmi Českej, nie Slovenskej republiky, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí. Pokiaľ teda súd odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia štátnou príslušnosťou detí, činí nesprávne a jeho skutkové zistenia sú v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi - rodnými listami a pasmi detí. Otec k odvolaniu priložil Dovolanie zo dňa 22.9.2020, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, Zápisnicu OO PZ Liptovský Mikuláš o trestnom oznámení zo dňa 24.9.2020, ČVS: ORP-439/2-VYS-LM-2020, preukazujúcu podanie trestného oznámenia zo strany otca na matku z dôvodu, že mu dňa 24.9.2020 neodovzdala deti na styk podľa rozsudku Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, Protokol Magistrátu mesta Třinec, odboru sociálnych vecí zo dňa 25.9.2020 spísaný z dôvodu oznámenia otca, ktorý sa dostavil oznámiť skutočnosti ohľadom bránenia v styku s maloletými deťmi, email otca zo dňa 23.9.2020 adresovaný právnej zástupkyňi matky, ktorú žiada o súčinnosť z dôvodu, že matka s ním nekomunikuje a zamedzuje mu kontakt s deťmi.

3. Otec dňa 15.10.2020 doručil súdu prvej inštancie doplnenie odvolania, v ktorom naďalej poukazuje na prekážku litispendencie, teda prebiehajúce konanie o rovnakej veci na českých súdoch, pričom predložil svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 19.8.2020, na neho (podľa neho nutne poukazujúc na skutočnosť, že nezákonne vydané) nadväzujúce rozhodnutie Okresného súdu Frýdek - Místek zo dňa 21.8.2020 č.k. 0Nc 9242/2019 a na neho nadväzujúce odvolanie zo dňa 2.9.2020, ktoré podal proti tomuto rozhodnutiu, o ktorom doposiaľ Krajským súdom v Ostrave nebolo rozhodnuté. Podľa otca je evidentné, že tak jeho návrh na vydanie predbežného opatrenia, tak i rozhodovanie súdov, začalo v dobe už pred návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia a na neho nadväzujúce rozhodnutie, ktoré teraz podrobil odvolaciemu prieskumu.

4. Prílohou doplnenia odvolania je jeho Návrh na začatie konania o významnej záležitosti s návrhom na predbežné opatrenie zo dňa 19.8.2020, doručený Okresnému súdu Frýdek - Místek dňa 20.8.2020, ktorým sa domáha vo veci samej, aby I. súd určil za miesto bydliska maloletých detí mesto Y. a taktiež II. určil, že maloletá X. bude vykonávať povinnú školskú dochádzku na Základnej škole Petra Bezruče v Třinci. Zároveň žiadal, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým do rozhodnutia vo veci samej určí ako zariadenie, v ktorom bude maloletá X. vykonávať povinnú školskú dochádzku, Základnú školu Petra Bezruče v Třinci a rodičom uloží povinnosť zaistiť, aby maloletá X. vykonávala povinnú školskú dochádzku do rozhodnutia vo veci samej na tejto základnej škole. Otec ďalej predložil uznesenie Okresného súdu vo Frýdku - Místku zo dňa 21.8.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-1126, ktorým súd jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.8.2020 zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie uviedol, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný, pričom poukázal práve na rozsudok Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, čo sa týka zverenia maloletých detí do starostlivosti matky a zmenil ho čo do výživného a styku. Okresný súd vo Frýdku - Místku ďalej v odôvodnení uviedol, že konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je vo svojej podstate jedným súhrnným konaním, v ktorom súd môže riešiť rôzne čiastkové otázky, ktoré spravidla veľmi úzko súvisia.

Otec síce predložil riešenie čiastkovej otázky starostlivosti o X. v podobe miesta jej školskej dochádzky, čo je iná čiastková otázka, než samotná starostlivosť, avšak režim, kedy bude starostlivosť o maloletú X. zabezpečovať matka na Slovensku, je ťažko zlučiteľný s X. školskou dochádzkou v Třinci. Okresný súd vo Frýdku - Místku poukázal na to, že matka opakovane uviedla, že do Českej republiky sa nevráti. Na rozhodnutie o starostlivosti pritom nadväzuje rozhodnutie o styku, pričom ani režim styku by pri vyhovení otcovmu návrhu nebolo možné uskutočniť. Súd naopak považoval za súladné s právnym poriadkom, že X. by mala plniť školskú dochádzku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorému bola zverená do starostlivosti, v tomto smere odkázal na bod 11. odôvodnenia svojho rozsudku 0 Nc 9242/2019 zo dňa 26.2.2020. Zároveň poukázal na to, že otcov návrh predbežné opatrenie by bolo v priamom rozpore s oboma rozsudkami, t.j. s rozsudkom 0 Nc 9242/2019 zo dňa 26.2.2020 ako aj s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, ktoré sa každým dňom nevyhnutne stanú právoplatnými. Obsah rozsudku krajského súdu je pritom otcovi známy, nakoľko bol prítomný pri jeho vyhlásení.

5. Z odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu vo Frýdku - Místku zo dňa 21.8.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-1126 vyplýva, že svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia chcel docieľiť prakticky to, aby X. do rozhodnutia súdu vo veci samej chodila do tej istej školy, ktorú dovtedy navštevovala. Zároveň v ňom namieta odôvodnenie napadnutého uznesenia v znení „súd naopak považoval za súladné s právnym poriadkom, že X. by mala plniť školskú dochádzku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorému bola zverená do starostlivosti“. Podľa otca týmto názorom súd prehliada najlepší záujem maloletej X. a prakticky tvrdí, že nie matka by mala brať zreteľ na potreby dcéry, ale dcéra sa má riadiť potrebami matky, resp. v prípade, že sa matka opäť zo dňa na deň rozhodne presťahovať prakticky kamkoľvek, tak je v súlade s právnym poriadkom, aby ju maloletá nasledovala s tým, že ďalší rodič nemá možnosť do toho nijak zasahovať.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že nakoľko boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky, matka ako preferenčný rodič musí zabezpečiť školskú dochádzku detí v mieste ich obvyklého pobytu. Súd prvej inštancie zväžil záujem maloletých detí, ktorým je naplnenie cieľov ich riadneho vzdelávania a výchovy a svojím rozhodnutím urobil všetky kroky smerujúce k tomu, aby bol zabezpečený zdravý a všestranný vývin maloletých detí.

7. Otec dňa 23.10.2020 doručil konajúcemu súdu podanie označené ako doplnenie odvolania, doloženie judikatúry NSSR, ÚSSR, ktorú okresný súd nerešpektoval. Naďalej namieta nezákonnosť napadnutého uznesenia, pričom poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 192/2013-32 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/139/2016. Má za to, že Okresný súd Trebišov pokiaľ vychádzal z čl. 12 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nepostupoval správne a zákonne a vydal rozhodnutie, ktoré je v rozpore s ustálenou praxou súdov vyšších stupňov, zasiahol bezprecedentne do jeho rodičovských práv a rozhodol v rozpore s najlepším záujmom maloletých detí.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca z 7.10.2020 v znení doplnení z 15.10.2020 a 23.10.2020 navrhla, aby odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie potvrdil. Napadnuté uznesenie považuje za spravodlivé a vecne správne. Konštatovala, že pre otcove tvrdenia uvedené v odvolaní ako aj vo všetkých iných podaniach je spoločné, že všetky rozhodnutia súdov, či už slovenských alebo českých, ktoré nekorešpondujú s jeho subjektívnymi predstavami, vyhlasuje za nezákonné. Na tento účel dezinterpretuje právnu úpravu a podáva jej nesprávny výklad, vyslovene zavádza súd zamlčovaním podstatných okolností a tiež argumentuje nesúvisiacou judikatúrou. Tento postup otca má podľa nej jediný cieľ, a to aspoň týmto spôsobom pokračovať v správaní sa voči nej, ktoré je pred českým trestným súdom predmetom obžaloby pre trestný čin týrania, ktorého sa mal voči nej dopúšťať. K odvolacím námietkam otca uviedla, že právomoc súdov Slovenskej republiky vo veci konať a rozhodovať je daná z dôvodov, ktoré uviedla vo svojom návrhu, rovnako ktoré správne a podrobnejšie vysvetlil súd prvej inštancie. Nemôže súhlasiť so zavádzajúcim tvrdením otca, že skutkový a právny stav je v súčasnosti rovnaký ako v roku 2019, kedy slovenské súdy zastavili konanie, resp. zamietli jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia práve pre chýbajúcu právomoc, pretože v tom čase išlo o situáciu, kedy prebiehalo pred českým súdom poručenské konanie. S ohľadom na zmenený právny a skutočný stav veci nie je možné tvrdiť, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený vo svojich rozhodnutiach 8CoP/305/2019 z 10.12.2019 a 7CoP/204/2019 z 19.11.2019, preto ani k porušeniu práva otca na spravodlivý súdny proces nedošlo. Na podporu svojich tvrdení o právomoci slovenských súdov pripojila uznesenie Okresného súdu vo Frýdku - Místku sp. zn. 0 Nc 9242/2019-1187

z 22.10.2020, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia uložením pokuty matke zo dňa 9.10.2020. Zároveň poukázala na to, že nie je pravdivé tvrdenie otca, že české súdy nerozhodli o nahradení súhlasu rodiča s navštevovaním materskej/základnej školy. Zdôraznila, že návrh otca zo dňa 19.8.2020 na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bolo určené, že maloletá X. bude navštevovať základnú školu v Třinci, bol uznesením Okresného súdu vo Frýdku - Místku sp. zn. 0 Nc 9242/2019-1126 z 21.8.2020 zamietnutý. Otec proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, pričom argumentuje litispenciou. Je potrebné uviesť na pravú mieru, že o odvolaní otca už bolo rozhodnuté odvolacím súdom, a to uznesením Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 13Co 294/2020-1144 zo dňa 17.9.2020, právoplatným dňa 16.10.2020, žiadna prekážka začatej veci teda neexistuje. V tejto súvislosti poukázala na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu, najmä bod 25, v ktorom sa konštatuje, že deti na Slovensko nepremiestnila neoprávnené a že v základnom poručenskom konaní sa vychádzalo z toho, že s deťmi legálne žije a bude žiť na Slovensku, preto je logicky miestom odovzdávania detí k styku s otcom mesto X. S.. Nie je dôvod, aby český súd rozhodoval o bydlisku detí, čo bolo podrobne vysvetlené v návrhu na začatie konania a vo všetkých súvisiacich rozhodnutiach českých súdov. Bydlisko detí na Slovensku je založené zákonným spôsobom a tým je daná príslušnosť slovenských súdov. Nie je správne tvrdenie otca, ktorým sa snaží spochybniť celé konanie pred Okresným súdom vo Frýdku - Místku tvrdiac, že došlo k nezákonnému spojeniu návrhového a nenávrhového konania. Toto spojenie je zákonné minimálne z dôvodu vhodnosti, týka sa tých istých účastníkov a vykonané dokazovanie je podkladom pre spojené konanie. Pokiaľ otec uvádza, že podal mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie na Najvyšší súd Českej republiky, je nutné skonštatovať, že v českej právnej úprave je v poručenských veciach v zásade dovolanie neprípustné podľa ust. § 30 ods. 1 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštnych řízeních soudních. Svoje vyjadrenie k dovolaniu otca cestou českej advokátky doručila súdu dňa 26.10.2020, pričom dňa 27.10.2020 bol Okresným súdom vo Frýdku - Místku spis odoslaný Najvyššiemu súdu ČR v Brne. Vyjadrenie matky k dovolaniu otca tvorí prílohu matkinho vyjadrenia k odvolaniu otca. Matka ďalej vo vyjadrení k odvolaniu zdôrazňuje, že maloleté deti neuniesla, t.j. neoprávnené ich nepremiestnila z miesta ich obvyklého pobytu, čo opakovane skonštatoval aj český poručenský súd. Okrem toho nikdy neprebíhalo návratové konanie, ktoré by inicioval otec. Zopakovala záver Krajského súdu v Ostrave uvedený v bode 55 odôvodnenia rozsudku 13 Co 130/2020 z 23.7.2020, kde uviedol, že na rozdiel od súdu prvej inštancie nepovažuje za protiprávne premiestnenie detí matkou z ich pôvodného bydliska v Y. do N.. Krajský súd ďalej viedol, že z vykonaného dokazovania, predovšetkým z trestného spisu vedeného vo vzťahu k otcovi pre podozrenie z týrania matky ako osoby žijúcej v spoločnom obydľí, hlavne zo znaleckých posudkov v ňom obsiahnutých, či už zo psychiatrických a psychologických správ týkajúcich sa matky, považoval odvolací súd za preukázané, že matku k tomuto konaniu viedol intenzívny stres spojený s pocitom vážneho ohrozenia zo strany otca vyvolaný dlhodobým konfliktným spolužitím. Tomu korešponduje aj bod 61 odôvodnenia, ktorý poukazuje na osobnostné črty otca zistené znaleckými posudkami v trestnom konaní i osobným dojmom, ktorý otec budil na pojednávaní odvolacieho súdu. Matka ďalej uviedla, že nie je pravda, že otcovi v styku s deťmi bráni, čo nie je ani predmetom tohto konania. Poukázala na uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11P/165/2020 z 6.10.2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal otcovi vycestovať s deťmi mimo územia SR do ukončenia účinnosti Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR č. OLP/7693/2020 z 29.9.2020, ktoré ako otec uviedol, nemá v úmysle rešpektovať. K doplneniu odvolania z 15.10.2020 sa vyjadrila poukázaním na uznesenie Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 13 Co 294/2020-1144 z 17.9.2020, právoplatné 16.10.2020. K doplneniu odvolania z 23.10.2020 uviedla, že predložené rozhodnutia Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR skutkovo a právne nesúvisia s prejednávanou vecou, nakoľko ide o rozhodnutia týkajúce sa návratových konaní, ktoré vychádzajú z toho, že premiestnenie detí jedným z rodičov bolo neoprávnené, k čomu v tomto prípade nedošlo.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky k odvolaniu uviedol, že je jeho právom a zároveň povinnosťou bojovať proti nezákonným rozhodnutiam, ktoré obmedzujú jeho rodičovské práva a vedú k tomu, že svoje deti nemôže ani vidieť, je mu zo strany matky zakázaný akýkoľvek kontakt s deťmi, a to i formou obyčajného telefonického hovoru. Kládne si teda otázku, či je bránenie v styku s deťmi zo strany matky konaním, ktoré je ospravedlniteľné a v najlepšom záujme maloletých detí. Poukazuje na to, že práve matkinu vyjadrenia obsahujú zavádzajúce a vedome nepravdivé skutočnosti, ako napríklad to, že jeho konanie voči nej má byť pred českým trestným súdom predmetom obžaloby pre trestný čin týrania. Ide o vedomú lož matky, nakoľko žiadna obžaloba na neho doposiaľ nebola podaná a trestná vec je stále v štádiu prípravného konania. Podľa neho napriek tomu, že Krajský súd v Ostrave zveril deti matke a stanovil styk s deťmi vôbec neznamená, že je podstatne zmenený stav veci a že sa nedá odvolávať na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach. Trvá na tom, že na Okresnom súde Frýdek

- Místek naďalej prebieha konanie o o významnej záležitosti, pričom práve matka vedome fabuluje a uvádza nepravdivé tvrdenia o tom, že toto konanie bolo skončené. Pokiaľ matka na podporu svojich tvrdení o právomoci slovenských súdov prikladá uznesenie Okresného súdu Frýdek - Místek, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia uložením pokuty matke zo dňa 9.10.2020 (sp. zn. 0 Nc 9242/2019-1187), ktoré napadol odvolaním z 3.11.2020, potom je nutné odkázať na síce bezprecedentný, ale napriek tomu učinенý postup Okresného súdu Frýdek - Místek podaním zo dňa 9.11.2020, v ktorom tento súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie zo dňa 22.10.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-1187 vzniklo administratívnym nedopatrením. Okresný súd Frýdek - Místek svoje pochybenie priznal a následne reagoval uznesením zo dňa 23.10.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-1187, ktorým okrem iného vyzval matku, aby riadne plnila svoju povinnosť uloženú rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co/130/2020, a to odovzdávať maloleté deti na styk. Ako dôkaz predkladá uznesenie zo dňa 23.10.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-1187.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože matka osvedčila naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov danej záujmom maloletých detí.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že podstatným obsahom odvolania otca je jeho tvrdenie o nedostatku právomoci slovenského súdu, pričom vychádza z toho, že súd prvej inštancie vydaním napadnutého uznesenia nerešpektoval právny názor Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2019 č.k. 8CoP/305/2019. V tejto súvislosti poukazuje na podľa neho prakticky zhodné uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 1.10.2019 č.k. 15P/147/2019-67, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie o tom, že maloletá X. bude plniť povinnú školskú dochádzku na základnej škole v Sečovciach, ktoré však bolo následne zrušené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2019 č.k. 8CoP/305/2019. Otec cituje predovšetkým odsek 17 odôvodnenia predmetného uznesenia krajského súdu zo dňa 10.12.2019, pričom má za to, že odvtedy sa okrem uplynutia doby jedného roka nič nezmenilo a púhe uplynutie doby nemôže samo osebe založiť právomoc slovenského súdu. Odvolací súd v tomto prejednávanom prípade nemôže súhlasiť s touto odvolacou argumentáciou otca, nakoľko situácia v čase vydania neodkladného opatrenia Okresného súdu Trebišov zo dňa 1.10.2019 č.k. 15P/147/2019-67 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.12.2019 č.k. 8CoP/305/2019 je v porovnaní so situáciou v čase vydania napadnutého uznesenia, t.j. neodkladného opatrenia Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.9.2020 sp. zn. 15P/144/2020-68, diametrálne odlišná, a to z dôvodu, že zatiaľ čo v čase vydania predchádzajúceho uznesenia bol obvyklý pobyt maloletých detí v Českej republike, medzičasom došlo k zmene obvyklého pobytu maloletých detí, a to práve rozsudkom Okresného súdu Frýdek - Místek zo dňa 26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020, ktorým boli maloleté deti E. zverené do osobnej starostlivosti matky. Je potrebné poznamenať, že bydlisko maloletých detí tak bolo v zmysle ust. 112 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) určené iným zákonným spôsobom. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté napadnutým uznesením, až po tom, čo jej boli maloleté deti právoplatne zverené do osobnej starostlivosti, čo nastalo dňa 24.8.2020, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Frýdek - Místek zo dňa

26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-747 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020-1078. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020-1078, ktorý podrobne zdôvodnil, prečo potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletých detí matke, pričom je nepochybné, že krajský súd v čase rozhodovania vychádzal zo situácie, že matka maloletých detí žije a pracuje na Slovensku, kde plánuje ostať aj v budúcnosti s tým, že jasne uviedla, že do Českej republiky sa nemieni vrátiť. Dôkazom toho je aj fakt, že v predchádzajúcom zamestnaní v Nemocnici Třinec ukončila pracovný pomer k 31.5.2020 a následne sa hneď od 1.6.2020 zamestnala ako lekárka na plný úväzok v Nemocnici s poliklinikou Štefana Kukuru v Michalovciach. Skutočnosť, že bude žiť na Slovensku, bola známa aj maloletej X., ktorú krajský súd v konaní vypočul. Krajský súd v Ostrave dokonca nepovažoval na rozdiel od Okresného súdu Frýdek - Místek premiestnenie maloletých detí z ich pôvodného bydliska v Y. do N. na Slovensku za protiprávne, pričom v bode 55 a 56 odôvodnenia poukázal na trestný spis vedený vo vzťahu k otcovi pre podozrenie z týrania matky, hlavne na znalecké posudky v ňom obsiahnuté, psychologické a psychiatrické správy týkajúce sa matky, pričom aj za situácie, kedy bolo krajskému súdu zrejmé, že trestné stíhanie nie je ukončené, mal za to, že matku k presťahovaniu na Slovensko k rodičom viedol intenzívny stres spojený s pocitom vážneho ohrozenia zo strany otca vyvolaný dlhodobým konfliktným spoložitím.

15. V súvislosti s odvolacou námietkou otca ohľadom toho, že súd prvej inštancie pokiaľ vychádzal z čl. 12 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nepostupoval správne a zákonne, odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia správne citoval čl. 8 Nariadenia, pričom v bode 11 odôvodnenia správne rozoberá aj otázku obvyklého pobytu maloletých detí, ktorý bol už v čase začatia konania na Slovensku. Nie je však zrejmé, z akého dôvodu následne cituje čl. 12 ods. 3 Nariadenia týkajúci sa Dohody o súdnej právomoci a tvoriaci výhradu k čl. 8, ktorý by bol aplikovateľný práve vtedy, ak by bol v čase začatia konania obvyklý pobyt detí v Českej republike, ale zároveň by boli kumulatívne splnené podmienky uvedené v čl. 12 ods. 3 písm. a) a b) Nariadenia. Z obsahu spisu je však evidentné, že takáto situácia v danom prípade nenastala, pretože okrem toho, že právomoc slovenských súdov bola v čase začatia konania zrejماً, nemohli byť ani splnené podmienky podľa čl. 12 ods. 3 písm. a) a b) Nariadenia, pretože otec doposiaľ právomoc slovenských súdov odmieta prijať.

16. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že Okresný súd Frýdek - Místek v rozsudku zo dňa 26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-747 vo výroku I. zastavil konanie o významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť - o určení bydliska maloletých detí, ako to navrhovala matka, čo podrobne vysvetlil v bode 11 odôvodnenia. Vychádzal z toho, že je prirodzené, že pokiaľ má zabezpečovať starostlivosť o dieťa jeden z rodičov, bude dieťa navštevovať školu v mieste jeho bydliska. Súd teda bydlisko dieťaťa de iure určí rozhodnutím o tom, ktorému z rodičov dieťa zverí, čo následne urobil výrokom II., ktorým zveril deti do starostlivosti matky. Preto nebol dôvod viesť konanie vo veci samej o určení bydliska maloletých detí a súd konanie v tejto časti zastavil. Konajúci súd vychádzal zo situácie, že matka už vtedy bývala na Slovensku u svojich rodičov, čo preukazuje aj skutočnosť, že stretávanie otca s deťmi bolo upravené tak, že otec sa mal s deťmi stretávať každý nepárny týždeň od štvrtka do nedele, pričom rodičia si mali deti odovzdávať v X. S..

17. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že otec v základnom poručenskom konaní Okresného súdu Frýdek - Místek sp. zn. 0 Nc 9242/2019 vo vyjadrení k návrhu matky nesúhlasil so zverením detí do jej starostlivosti, ale žiadal ich zveriť do svojej starostlivosti. Tvrdil, že matka sa dopustila medzinárodného únosu detí, konanie o návrat maloletých detí však nikdy neinicioval. Aj keď Okresný súd Frýdek - Místek rozsudkom zo dňa 26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-747 vo výroku I. zastavil konanie o významnej veci, na ktorej sa rodičia nemôžu dohodnúť - o určení bydliska maloletých detí, otec proti tomuto výroku odvolanie nepodal, aj napriek tomu, že s presťahovaním maloletých detí na Slovensko nesúhlasil, už vtedy mu muselo byť zrejmé, že matka sa do Českej republiky vrátiť neplánuje, pričom proti výroku II., ktorým boli deti zverené matke, odvolanie podal.

18. Značne obštrukčný sa preto javí ďalší postup otca, ktorý následne po tom, keď mu bolo zrejmé, že Krajský súd v Ostrave rozsudkom zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020-1078, právoplatným dňa 24.8.2020, o jeho odvolaní rozhodol tak, že potvrdil rozsudok Okresného súdu Frýdek - Místek zo dňa 26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019-747, pokiaľ ide o zverenie detí matke žijúcej na Slovensku (v odôvodnení rozsudku sa odvolací súd vyjadril aj k bydlisku maloletých detí, pričom z obsahu spisu vyplýva, že otec bol osobne prítomný na pojednávaní odvolacieho súdu a pri vyhlásení rozsudku), následne dňa 20.8.2020

podal na Okresný súd Frýdek - Místek návrh na začatie konania o významnej záležitosti s návrhom na predbežné opatrenie, ktorým sa domáha vo veci samej, aby I. súd určil za miesto bydliska maloletých detí mesto Třinec a taktiež II. určil, že maloletá X. bude vykonávať povinnú školskú dochádzku na Základnej škole Petra Bezruče v Třinci. Zároveň žiadal, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým do rozhodnutia vo veci samej určí ako zariadenie, v ktorom bude maloletá X. vykonávať povinnú školskú dochádzku, Základnú školu Petra Bezruče v Třinci. Pokiaľ otec v tejto prejednávanej veci v odvolaní poukazuje na prekážku litispendencie, teda prebiehajúce konanie o rovnakej veci na českých súdoch, je potrebné zdôrazniť, že návrh otca zo dňa 19.8.2020 na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bolo určené, že maloletá X. bude navštevovať základnú školu v Třinci, bol uznesením Okresného súdu vo Frýdku - Místku sp. zn. 0 Nc 9242/2019-1187 z 21.8.2020 zamietnutý. Otec proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Ostrave uznesením sp. zn. 13Co 294/2020-1144 zo dňa 17.9.2020, právoplatným dňa 16.10.2020. Nemožno tu preto hovoriť o prekážke litispendencie, nakoľko v napadnutom uznesení sa nerieši otázka bydliska maloletých detí, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Frýdek - Místek zo dňa 26.2.2020 č.k. 0 Nc 9242/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020. Pokiaľ ide o návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia podaný na českom súde, tento bol uznesením súdu prvej inštancie z 21.8.2020 zamietnutý, čo bolo potvrdené odvolacím súdom dňa 17.9.2020, konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia je teda právoplatne skončené. Je potrebné podotknúť, že otec sa v tomto konaní ani nedomáhal rozhodnutia o predškolskej dochádzke maloletého I., preto úvaha o prekážke začatej veci ani v tomto smere neobstojí.

19. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca týkajúcej sa prekážky litispendencie vychádzajúcej z toho, že Krajský súd v Ostrave vo svojom rozhodnutí zo dňa 23.7.2020 č.k. 13Co 130/2020 dospel k záverom, ktoré sú v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi a preto bol nútený podať proti nemu dovolanie, je potrebné zdôrazniť, že rozsudok Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 13 Co 130/2020 zo dňa 23.7.2020, ktorým (okrem iného) boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, nadobudol právoplatnosť dňa 24.8.2020. Z poučenia o opravnom prostriedku krajského súdu je zrejmé, že proti tomuto rozhodnutiu nie je dovolanie prípustné. Odvolací súd navyše dodáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, avšak nemá odkladný účinok, to znamená, že predchádzajúce rozhodnutie zostáva právoplatné. Okrem toho dovolaním otca napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa vyslovene netýka problematiky nehody rodičov o školskej/predškolskej dochádzke maloletých detí, preto tu takisto nemožno aplikovať prekážku litispendencie.

20. Na záver odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z viacerých podaní otca nachádzajúcich sa v spise je zrejmé, že v nich poukazuje predovšetkým na to, že matka mu bráni v stretávaní sa s deťmi, čo vyplýva aj zo samotného odvolania proti napadnutému uzneseniu, v ktorom uvádza, že pokiaľ odmietol dať súhlas k prihláseniu detí do školy v Sečovciach, činil tak práve z dôvodu, aby zabránil bráneniu styku matkou, ktorá nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu o styku a preto deti od posledného odovzdania matke dňa 30.8.2020 nevidel. Odvolací súd konštatuje, že otec má možnosť domáhať sa nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku, pričom je neprípustné, aby týmto ospravedlňoval svoje konanie, pretože ním de facto porušuje jedno zo základných ľudských práv svojich detí, a to právo na vzdelanie, ktoré je zaručené jednak vnútroštátnymi ako aj medzinárodnými právnymi predpismi, pričom nepochybne nie je v záujme maloletých detí, aby od septembra 2020, odkedy legálne žijú s matkou na Slovensku, nemohli navštevovať školu aspoň spôsobom, ktorý umožňuje súčasná pandémiou COVID 19 poznačená situácia.

21. V danom prípade teda pretrváva nielen ohrozenie, ale aj porušenie práva maloletých detí na vzdelanie, čo je v príkrom rozpore s ich záujmom a odôvodňuje okamžitú ingerenciu súdu do pomerov účastníkov konania tak, ako je uvedené v napadnutom uznesení. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom starostlivo prihliadal na všetky relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia podľa ods. 2 citovaného ustanovenia doplnil ďalšie dôvody a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

23. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).